

سخن ماه

ضرورت تاسیس بانک سرمایه‌گذاری فرادولتی

درباره: (چگونگی جلوگیری از اتلاف منابع ثروتی)

از: دکتر امیر هوشنگ امینی

سنجیده مورد تغییر قرار گیرد. از اینرو، ملاحظه می‌شود که اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران که همواره بر رعایت اصل مورد نظر به گونه‌ای فعال تاکید داشته، با هدف اصلاح این نقیصه در خور توجه که نقیصه‌ای رفتاری با سرمایه‌های ملی- فرادولتی بوده، به عنوان مشاور سه قوه به منظور رفع مشکل، طرحی برای تصویب تهیه و ارایه داده است و به دور از هرگونه تردید و بحث تصویب و اجرای آن از جمله وظایف و تکالیف ملی محسوب می‌شود زیرا بی‌توجهی به این اصل مسلم اقتصادی که سرمایه و درآمد متفاوت و متمایز از یکدیگرند و لذا برخورد و رفتار با آنها نیز متفاوت است، بارآور چنان زیان‌هایی خواهد بود که به جرات به هیچ روی نه جبران‌پذیر خواهد بود و نه توجیه‌پذیر.

در این طرح پیشنهادی که به صورت ماده واحده‌ای برای اصلاح ماده (۱) قانون چهارمین برنامه پنجساله توسعه اقتصادی- اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران تهیه و ارایه شده، آمده است که: ثروت و دارایی ملی سرمایه‌های ملی و متعلق به کلیه

لذا با توجه به اینکه اهمیت توجه به موضوع و قایل شدن وجه تمایز بین سرمایه و درآمد و عمل کردن به آن بر بیشتر مسوولان و کارگزاران مربوط از خورشید روشن‌تر شده است تا چه رسد به اساتید اقتصاد یا اقتصادی‌نویس‌ها و تحلیلگران اقتصادی که در گذشته به این مهم چندان توجه نداشتند، ضرورت ایجاد می‌کند برخورد و رفتار با این

وجوه حاصل از فروش نفت و سایر دارایی‌های عمومی به عنوان تبلور سرمایه‌های ملی درآمد نمی‌باشند، لذا قوای سه گانه به عنوان منتخبین مستقیم و غیرمستقیم مردم باید بر چگونگی استفاده و جابجایی این ذخایر سرمایه‌ای نظارت داشته باشند.

سرمایه‌های ملی فرا دولتی که اشاره شد متعلق به کلیه افراد جامعه است، به گونه‌ای

سرانجام بعد از گذشت بیش از دو دهه تذکر و تکرار تبیین وجه تمایز بین درآمد و سرمایه و جایگاه آنها در زندگی اقتصادی و ضرورت تغییر برخورد و رفتار مسوولان و کارگزاران اداره امور اقتصادی کشور، به ویژه اساتید اقتصاد، اقتصاددانان و تحلیلگران و اقتصادی‌نویس‌ها، با وجوه حاصل از فروش ثروت و دارایی‌های ملی- طبیعی که سرمایه‌های ملی- فرادولتی محسوب می‌شوند و به کلیه افراد جامعه تعلق دارند؛ سرمایه‌هایی که در راس آنها می‌توان و باید به وجوه ارزی حاصل از فروش نفت و ریال حاصل از فروش دارایی‌های در اختیار دولت که با تبدیل همین سرمایه‌ها ایجاد شده است، اشاره کرد، به نظر می‌رسد تکرار تعریف و تمایز سرمایه از درآمد دیگر ضرورت نداشته باشد، زیرا اهمیت موضوع که در گذشته نه تنها از نظر مسوولان و کارگزاران اداره امور اقتصادی کشور دور مانده بود یا به آن توجه نمی‌شد و حتی از نگر بیشتر اساتید اقتصاد نیز چنانچه دور نمانده بود، مورد توجه قرار نداشت یا غیرعملی می‌نمود، اکنون روشن شده باشد،

آحاد ملت است. در حالی که درآمد، ارزش افزوده سرمایه و لذا وجوه حاصل از فروش سرمایه‌های ملی را نمی‌توان و نباید درآمد تلقی و از آن به عنوان درآمد استفاده کرد. وجوه حاصل از فروش نفت و سایر دارایی‌های عمومی به‌عنوان تبلور سرمایه‌های ملی درآمد نمی‌باشد، لذا قوای سه‌گانه به عنوان منتخبین مستقیم و غیرمستقیم مردم باید بر چگونگی استفاده و جابجایی این ذخایر سرمایه‌ای نظارت داشته باشند.

هزینه‌های جاری و زیربنایی قوه مجریه باید از محل درآمدهای جاری تامین شود و در صورت رویارو شدن با کسری در چارچوب برنامه و بودجه‌های سالانه کل کشور با تصویب نمایندگان مردم - در حد هزینه‌های زیربنایی و نه جاری - به صورت وام یا اعتبار از محل این وجوه تامین شود، زیرا در کشورهایی که از سرمایه‌های ملی به صورت درآمد استفاده می‌کنند، عملاً دولت‌های خود را به جای آنکه موظف به ایجاد درآمد واقعی سازند که عمدتاً مالیات بر درآمد و ارزش افزوده فعالیت‌های اقتصادی می‌باشد، با استفاده از سرمایه‌های ملی به عنوان درآمد موجبات تورم، نبود اشتغال، دولت بزرگ و تصدیگری اقتصادی همراه با بخش خصوصی ناتوان و بی‌بضاعت و در یک کلمه اقتصاد بیمار غیرقابل درمان را فراهم می‌سازند.

وجوه حاصل از فروش دارایی و ثروت به عنوان سرمایه ملی باید به مصرف ایجاد منابع درآمدی و مولد ارزش افزوده برسد و دولت با بهره‌گیری از مالیات بر درآمد و ارزش افزوده ایجاد شده توسط عاملان اقتصادی - اعم از خصوصی و عمومی - هزینه‌های جاری و عمرانی خود را تامین کند.

مدیریت وجوه حاصل از فروش سرمایه‌های ملی و تبدیل آن به سرمایه یا دارایی‌های دیگر برای ایجاد ارزش افزوده به طور قطع بستر مناسب و تخصصی و علمی و سازگاری قانونی در داخل و خارج را طلب می‌کند، به ویژه آنکه بخش اعظم وجوه به صورت ارز

حاصل می‌شود.

بطور کلی، بستر مدیریتی چنین وجوهی باید به صورت بانک ایجاد شود تا آنکه افزون بر همسویی و هماهنگی با سیاست‌های پولی و نظارتی بانک مرکزی برای سرمایه‌گذاری مستقیم و غیرمستقیم با سیاست‌های پولی و بطور کلی، بازارهای پولی - مالی بین‌المللی همسویی و هماهنگی داشته باشد.

با توجه به سیاست‌های اقتصادی جمهوری

**بی‌توجهی به این اصل
مسلم اقتصادی که: "سرمایه و
درآمد متفاوت و متمایز از
یکدیگرند و لذا برخورد و رفتار
با آنها نیز متفاوت است"، با رأور
چنان زیان‌هایی خواهد بود که
به جرات به هیچ روی نه
جبران‌پذیر خواهد بود و نه
توجیه‌پذیر.**

اسلامی ایران بانک سرمایه‌گذاری ایران برای سرمایه‌گذاری‌های زیربنایی و سودآور تولیدی در داخل کشور و مشارکت در سرمایه‌گذاری مستقیم و غیرمستقیم در بازارهای بین‌المللی حضور یابد و به عنوان موتور محرکه وجوه حاصل از فروش سرمایه‌های ملی، رشد و توسعه اقتصادی را رونق بخشد تا با ایجاد ارزش افزوده مستقیم (درآمد) و غیرمستقیم (مالیات بر درآمد) درمان بیماری تورم و بیکاری اقتصاد ایران را همراه با سایر عوامل موثر میسر سازد.

با توجه به سیاست‌های اقتصادی اعلام شده در برنامه چهارم توسعه اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی کشور مبنی بر کوچک سازی دولت و رهاسازی تصدیگری‌های اقتصادی، وجوه حاصل از فروش این دارایی - ها که به صورت ریالی حاصل می‌شود و پیش از آن بطور غیرمستقیم با بهره‌گیری از

وجوه حاصل از فروش نفت ایجاد شده، باید در این بانک متمرکز شود تا آنکه برقراری تعادل ارزی و ریالی که از جمله وظایف این بانک می‌باشد، برقرار شود؛ بدون آنکه حجم پول در گردش افزایش یابد.

بانک سرمایه‌گذاری جمهوری اسلامی ایران باید توسط عالی‌ترین مقامات سه قوه یا نمایندگان آنها در هماهنگی کامل با بانک مرکزی و شورای پول و اعتبار، نظارت و سیاست‌گذاری شود.

با توجه به مطالب مذکور در فوق، ماده یک برنامه چهارم باید به شرح ماده واحد زیر اصلاح شود:

ماده واحد:

به منظور ایجاد ثبات در حفظ و بهره‌گیری از وجوه ارزی و ریالی حاصل از فروش نفت خام و سایر دارایی‌ها که از تبدیل وجوه مذکور ایجاد شده یا می‌شود و همچنین، فراهم‌سازی امکان تحقق فعالیت‌های پیش‌بینی شده در قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، دولت مکلف است نسبت به ایجاد بانک سرمایه‌گذاری ایران زیرنظر روسای سه قوه و بانک مرکزی اقدام کند.

تبصره ۱: ۲۵ درصد از وجوه ارزی حاصل از فروش نفت خام و مشتقات آن و همچنین، وجوه ریالی حاصل از فروش سایر اموال در اختیار دولت قبل از واریز وجوه ارزی و ریالی دریافتی به حساب بانک به عنوان افزایش سرمایه بانک بابت مالیات دولت کسر و به خزانه واریز خواهد شد.

تبصره ۲: دولت مکلف است ظرف مدت سه ماه از تاریخ تصویب این قانون، اساسنامه بانک را بنا به پیشنهاد مشترک وزارت امور اقتصادی و دارایی، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی و بانک جمهوری اسلامی ایران پس از تایید هیات وزیران به تصویب مشترک کمیسیون‌های اقتصاد، برنامه و بودجه و قضایی - حقوقی برساند.

تبصره ۳: بانک در اجرای وظایف خود مکلف به رعایت موارد زیر خواهد بود:

الف- تعیین سهم سالانه تسهیلات اعطایی به بخش‌های خصوصی و تعاونی از محل منابع ارزی و ریالی بانک که از فروش نفت خام (ارزی) و سایر اموال و دارایی‌های عمومی (ریالی) تحصیل می‌شود.

ب- کلیه دریافتی‌های ارزی و ریالی بخش دولتی که بایستی صرفاً به مصرف اجرای طرح‌های زیربنایی یا عمرانی سودآور و انتفاعی و به صورت وام کوتاه و بلندمدت با کارمزد یک تا ۱/۵ درصد برسد، نباید در مورد طرح‌های زیربنایی از ۱۰ درصد کل افزایش سرمایه بانک در همان سال بیشتر باشد.

ج- مشارکت در سرمایه‌گذاری و تولید در خارج از کشور در زمینه‌های بانکداری، بیمه و مشارکت‌های سندیکای بانکی در صحنه بین‌المللی در همکاری با بخش خصوصی و صاحبان دانش و تخصص در زمینه تولید و صادرات کالا و خدمات.

د- پرداخت وام به دولت برای پوشش کسری بودجه‌های سالانه کل کشور در موارد

اضطراری با تصویب قوه مقننه.

بدون تردید، تصویب و اجرای طرح پیشنهادی اتاق ایران که به حکم علم و براساس اصول و مبانی اولیه چگونگی اداره امور اقتصادی جامعه تهیه و تدوین شده است، نه تنها مانع از اتلاف منابع ثروتی کشور خواهد شد که تاکنون به عنوان درآمد از آن سوءاستفاده شده است، شیوه‌ای که همچنان ادامه دارد و نه مسوولان و کارگزاران اداره امور اقتصادی کشور به آن توجهی سازنده مبذول داشته‌اند، نه اساتید اقتصاد و اقتصادی‌نویس‌ها و یا تحلیل‌گران اقتصادی و به ویژه سیاست‌بازانی که از نفت و مسایل مربوط به نفت به عنوان حربه‌ای سیاسی بهره می‌جویند، و چنانچه به آن بذل توجهی هم شده باشد، توجهی باری به هر جهت بیش نبوده است و همواره در بحث و گفتگو در این زمینه برای توجیه بی‌توجهی به این مهم که توجه به آن نخستین وظیفه و تکلیف ملی هر اقتصاددانی می‌باشد، اظهار شده است که: "قبول، نظر، نظری مقبول

است، اما هیچ دولتی به آن عمل نخواهد کرد" پاسخی که ملاحظه می‌شود سودجویان و آنانکه سود خود را در تخریب اقتصاد کشور می‌دانند، همواره چنان از آن پشتیبانی کرده و می‌کنند که فضایی برای دفاع از این راستینه غیرقابل انکار تاریخی که در هر حال یک روز باید به آن خاتمه داد، باقی نمی‌ماند، اندیشه مخرب و خانمانسوزی که با توجه به پایان کار و بهره‌گیری از سرمایه‌های ملی- فرادولتی به عنوان درآمد، صرفنظر از انواع فساد مالی- اداری- سیاسی ناشی از آن، با بالا بردن کاذب و نسنجیده و غیر راستینه سطح زندگی موجبات فقر فراگیر و فروپاشی جامعه را چنان فراهم خواهد ساخت که به هیچ روی و با هیچ توانی قابل جبران نخواهد بود.

راستینه‌ای که هم اکنون در آن غوطه‌وریم. بنابراین روشن است که اخذ تصمیم نسنجیده از سوی قوه مقننه وظیفه‌ای تاریخی محسوب است که ثبت تاریخ خواهد ماند و بی‌توجهی به آن به عنوان سیاه‌ترین سند.

اشتراک نشریات اتاق ایران

خواننده عزیز، در صورتی که علاقمند به دریافت مستمر نشریات اتاق ایران در منزل یا محل کار خود هستید، لطفاً نسبت به اشتراک آن‌ها اقدام فرمایید.

در صورت تمایل به اشتراک نشریات اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران، قسمت‌های زیر را به صورت دقیق و خوانا تکمیل کرده و این برگ را به همراه اصل فیش واریز وجه اشتراک به حساب شماره ۱۰۱۱۰ بانک ملت، شعبه شرکت نفت، یا به نشانی: تهران، کد پستی ۱۵۸۱۴، خیابان طالقانی، شماره ۲۵۴، صندوق پستی ۴۶۷۱ - ۱۵۸۲۵، روابط عمومی ارسال فرمایید.

اشتراک یکساله ماهنامه فارسی اتاق ایران: ۶۰۰۰۰ ریال هزینه پست برای خارج از کشور به عهده مشترک است.

نام موسسه / شرکت نام و نام خانوادگی تاریخ شروع اشتراک
 نشانی
 کد پستی صندوق پستی
 تلفن نامبر

لطفاً مشخصات فیش بانکی خود را در این محل بنویسید:

شماره فیش تاریخ فیش
 بانک عامل شعبه مبلغ واریز شده
 امضا